

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului

În ziua a doua a praznicului Nașterii Mele pe pământ merg înainte cu slava cuvântului Meu și Mă așez cu el în carte, și pe cale apoi spre cei care se uită pe fereastră și îl așteaptă, o, și sunt acum în cuvânt cu mama Mea Fecioara, că nu se poate praznic de naștere a Mea fără de ea, căci fără ea n-aș fi putut să vin să Mă arăt oamenilor pe pământ, să fiu cu ei, să petrec cu ei, căci lucrarea Mea cu omul este pe pământ, este lângă om, și n-a fost altfel niciodată, o, fiilor. Chiar și atunci când l-am făcut cu mâna pe om din pământ, tot așa am lucrat, am stat pe pământ, am frământat cu mâna pământ și l-am lucrat pe om, după modelul chipului Meu l-am lucrat, și numai apoi am suflat peste el duh de viață din viața Mea, din trupul Meu, și apoi M-am tras întru cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu și am lăsat omul să stăpânească peste pământ, să lucreze și să nu stea, să facă și el ce fac Eu, căci Eu lucrez și nu stau, și uitându-Mă la Tatăl lucrez, căci de la El iau ceea ce lucrez, și tot așa și omul să lucreze, să se uite la Mine și așa să aibă el lucrarea sa și să poată el spune după adevăr: „*Tată, făcă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ cu noi!*”.

O, mama Mea, mult de tot ți-a fost drag să lucrezi și să nu stai. Lucrarea Mea și a ta a fost și este facerea omului, mamă, nașterea lui din cer, din Dumnezeu, ca să fie el vrednic de împărăția cerurilor și să stea în ea pe pământ.

Omul a dat mereu să nu înțeleagă voia lui Dumnezeu și împărăția Lui cu omul, o, și de aceea Eu nu pot să Mă arăt lui și să lucrez alături cu el, să Mă vadă și el precum Eu îl văd pe el clipă de clipă, și stau întru cele nevăzute ale facerii, mamă. O, spune-i tu omului, mama Mea, spune-i despre tine, spune-i despre lucrul tău cu Dumnezeu, o, spune-i tu, mama Mea.

— *O, dacă eu îi spun omului, Fiule scump al meu, trebuie mai întâi să-i spun despre dragoste. Cum aș putea să-i spun ca să mă și înțeleagă el când îi spun?*

Nu are dragoste omul, că dragostea este de la Dumnezeu coborâtă pe pământ când ea este în om cu lucrarea ei, cu facerea ei cea de sus peste om. Nu poți să fii și să stai lângă cineva fără să-l iubești și să-i ascuți povața. Dragostea dintre om și Dumnezeu dacă nu este întregă nu-l poate face Dumnezeu pe om, nu poate omul iubi din Dumnezeu și cade jos porunca iubirii dintre om și Dumnezeu.

Dragostea este ascultarea de Dumnezeu apoi, iar cine nu lucrează așa cu viața lui, o, e rece, e departe de Tine acela, Doamne, și nu Te iubește, fiindcă e rece. Îți va spune omul că nu Te vede. Tu Te uiți la Tatăl și iei de la El tot ce lucrezi iubindu-L pe Tatăl și ascultându-L, dar omul nu se poate uita la Tine ca să lucreze ca Tine așa cum Tu lucrezi uitându-Te la lucrarea Tatălui.

O, omule, dacă tu crezi că a venit Hristos pe pământ, dacă tu vrei apoi să lucrezi ca El lucrul tău pe pământ, poți aceasta, căci El a venit și ți-a spus cu cuvântul tot ce ai de făcut dacă-L iubești pe El. Toată voia Lui El ți-a lăsat-o ca testament scris, iar tu doar să împlinești voia Lui, doar să vrei să-L iubești pe El de pe pământ și până în cer, așa cum eu am lucrat iubind cu toată ființa mea pe Dumnezeu, și am împărțit iubirea Lui în jurul meu ca să mă arăt cu ea celor ce au ochi să vadă, și să meargă și ei iubind pe Dumnezeu cu fapta vieții lor.

O, omule mic cu iubirea, te-a învățat Hristos ascultarea de El, precum ascultă El de Tatăl, de la Care Își ia lucrarea. Ai ascultat tu de ceea ce ți-a dat El să lucrezi? Cei care ascultă sunt cei care iubesc, iar dacă tu nu ascuți, de aceea nu iubești, de aceea nu iei de la

Domnul lucrarea ta. O, uită-te la El, întoarce-ți privirea să-L vezi murind în locul tău dacă tu nu vrei să mori pentru El ca să-ți dea El viață și înviere apoi.

Lepădarea de sine este taina cea atât de greu înțeleasă de tine, omule rătăcit și rătăcitor. O, ai de unde să înveți aceasta. Domnul a părăsit cerul și pe El Însuși pentru tine ca să înveți și tu lepădarea de sine și să poți porni apoi în urma Sa și să-I ții urma, iar altfel dacă faci, e pentru că nu-L iubești pe El și numai pe El. E plin pământul de cei care nu-L iubesc pe El și-și fac voia lor și trăiesc pentru ei și mor fără să fi trăit, fără să-și fi adunat în cer viața lor. Dacă omul își iubește fratele sau aproapele fără să-L iubească cu toată ființa lui pe Domnul, o, iubirea lui nu este din cer, e omenească și moare odată cu omul sau chiar mai devreme.

O, omule mic și atât de mic, lucrarea mea este ca și a Fiului meu Hristos, Care are ca lucru dat de Tatăl facerea omului, facerea cea de sus, și care vine cuvânt pe pământ, iar cuvântul acesta este Fiul meu, este Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, coborât acum două mii de ani pe pământ ca să Se facă Prunc născut și să crească și să-l învețe pe om nașterea cea din cer și creșterea cea din cer și lucrarea pe care o are de așezat pe pământ, și apoi întoarcerea la Tatăl prin moarte pe cruce și prin înviere, și S-a așezat El de-a dreapta Tatălui după treizeci și trei de ani petrecuți între oameni pe pământ, și este El în cer Mijlocitorul către Tatăl pentru oricine voiește să ia de la El lucrarea Sa și să se asemene Lui pe pământ cu viață de creștin, de fiu al lui Dumnezeu prin Hristos.

Omul a dat mereu să nu înțeleagă voia lui Dumnezeu și împărăția cerurilor ca să stea el în ea pe pământ, și de aceea omul nu-L cunoaște, nu-L vede pe Dumnezeu. O, dacă s-ar citi pe pământ mult și tot mai mult cartea venirii Fiului meu Iisus Hristos acum două mii de ani și toate cuvintele Lui din ea, ar înțelege omul dragostea care a coborât din cer pe pământ între oameni ca să ia oamenii din ea, numai că această carte se citește doar pentru ca să fie știută, dar nu pentru dragostea din ea, o, nu.

O, Doamne, o, Fiule Iisus, dacă omul Te citește, dar dragoste nu are, în zadar citește. Dragostea este lucrarea care-l face Dumnezeu pe om, și rămâne omul întru Tine apoi, iar Tu întru el rămâi. Aceasta este taina pe care omul n-o poate pătrunde dacă n-o trăiește așa cum am trăit-o eu, Doamne și Fiule al meu. Maria și Marta închipuie cele două feluri de oameni. Să ia aminte toți cei care dau să caute cărarea vieții veșnice, căci cei cărora li s-a dat mult, mult li se va cere lor. Amin.

E zi de praznic de naștere a Ta, Fiule Iisus, și am pus Noi pe masă în ziua aceasta cuvânt cu putere. O, ce frumos este în cer în zilele sfinte pentru cei de pe pământ! Ne sărbătorește tot cerul pe mine și pe Tine, Doamne, Copil născut pe paie lângă vitele slujitoare ca și Tine pentru Stăpânul lor.

Bisericile de pe pământ îl bucură pe antichrist și se clatină dintr-o parte în alta după comanda lui. O, ce va fi să facem, Doamne, față de așa păcate numite prin Scripturi uriciunea pustiirii pe loc numit sfânt? O, cum va fi să lucrăm peste această amestecătură, Fiule al meu Iisus?

— O, mama Mea, toate cele stricate azi s-au văzut de mii de ani că vor veni și vor fi, și toate din lipsa dragostei de Dumnezeu a celor ce s-au suit pe loc sfânt fără să merite, și aceștia au spart casa și au adus prigoană pentru cei sfinți, au adus domnia lui antichrist și alungarea Mea. Curând, curând totul se va schimba. Se va năruie cu totul lucrarea potrivnică lui Dumnezeu din loc știut sfânt, iar cei ascunși sub haine de păstori prin biserici vor fi scoși în față de către ceteele îngerești care vin să lucreze pe pământ descoperirea celor ascunse și potrivnice lui Dumnezeu, și apoi dreptatea lui Dumnezeu și a sfinților Săi, care așteaptă încă.

O, iată unde stă ascuns acest prigonitor al Meu, antichrist. O, cine să-l cunoască pe cel care Mi-a luat căsuța și hăinuța și cărarea spre Dumnezeu a celor ce Mă caută suspinând după ajutorul lor cel de la Dumnezeu?

Sunt adânc îndurerat, mama Mea. Suspinul Meu prin cuvânt îl fac cunoscut acum peste pământ. Am strigat zadarnic la această ușă încuiată pentru Mine. E târziu. Hai să ocrotim ceea ce mai este de partea noastră, mama Mea! Eu M-am născut pe paie. Nu-Mi trebuie palate și podoabe pământești. Nu pentru Mine s-au zidit acestea, în care stă ascuns antichrist și lucrarea lui potrivnică Mie și creștinilor sfinți pe pământ. Podoaba Mea este cerul și este omul dragostei de Dumnezeu. Îmi pasc turma și n-o las din grija Mea, iar tu, mama Mea, înțerește paza ta pentru țara Mea de azi și pentru poporul ei cel binecredincios și neîngrijit pentru ranele lui. Bucuria care Mi-a mai rămas este ea, țara Mea de azi și cetatea cuvântului Meu de pe meleagul ei. Toată facerea Mea din țara Mea este a Mea. Fiecare își ia partea, iar hrana pentru turma Mea n-o poate nimeni lua din mâna Mea, din gura Mea. Eu Însumi Îmi pasc turma, o, și va tânji vrăjmașul după bunătățile cerești de pe masa acestui cuvânt, dar iată, e târziu. Am strigat mult, mult. Acum s-a inserat de-a binelea și fiecare se așează cum și-a așternut.

O, vin zorile, mamă! Noaptea trece și vin zorile. Să iasă întru întâmpinarea Mea cei care veghează venirea Mea! Toți aceștia să aibă grijă de cămășuța de creștin, cămașa neamului român, neamul Meu la sfârșit de timp, mamă.

Și acum pace vouă, fiilor străjeri în cetatea cuvântului Meu când vin cuvânt la voi pe pământ ca să-l dați de hrană celor ce Mă iubesc și Mă doresc, iar voi împărțiți și fiți împărțitori de Dumnezeu!

Spun lumii întregi lucrarea Mea cu voi și masa Mea cu hrană de cuvânt pe ea, iar cei ce Mă doresc pentru ei, o, să-Mi țină ei calea și să-L ia pe Domnul de la voi. Iar vouă iar și iar, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

26-12-2023/08-01-2024